

Винахід, що передбачається, відноситься до біотехнології, ветеринарії та медицини.

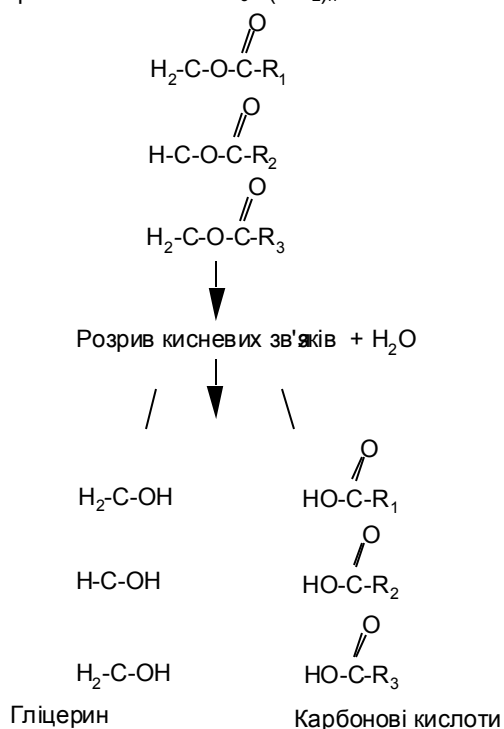
Препарати, які містять гліцерин, мають лікувальний ефект (Патенти Росії: №2146922 "Препарат для лечения трофических язв", №2146923 "Средство для лечения дерматозов", №2146921 "Мазевая композиция, стимулирующая регенерацию эпителия") та інші. До складу препаратів разом з гліцерином входять інші компоненти.

Існує опит лікування інфекційних хвороб використанням фармацевтичного трьохатомного спирту - гліцерину $\text{HO}-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{OH})-\text{CH}_2-\text{OH}$, концентрацію якого визначали в залежності від способу застосування та характеру хвороби. Існує спосіб лікування хворих хронічним гнійним гайморитом (патент України №51372, кл. А 61К31/00, від 05.03.2002). Засіб пройшов перевірку на 11 хворих та мав позитивний ефект. Також є опит лікування великої рогатої худоби (патент України №60422), яка була оброблена внутрішньом'язово чистим гліцерином визначеної концентрації, одуження було сто відсотків.

Є випадки застосування гліцерину хворими на туберкульоз. Так як гліцерин - це трьохатомний спирт, що виготовляється з жирів шляхом гідролізу за визначеною технологією.

Гліцерин є природним кріофілактиком та має здібність проникнення крізь цитоплазматичну мембрану (Ф.И. Осташко, А.Д. Бугров, 1965).

У природі гліцерин знаходиться в організмі людини та тварин, як продукт проміжного обміну жирів. У тонкому відділі кишечника під дією ферменту ліпази жири, які надходять з їжею, розщиплюються на гліцерин $\text{C}_3\text{H}_5-(\text{OH})_3$ та карбонові кислоти $\text{CH}_3-(\text{CH}_2)_n-\text{COOH}$:

Гліцерин, що створюється, та карбонові кислоти надходять у кров та лімфу, де подальше використовуються для синтезу жирів конкретного організму.

Гліцерин також утворюється в органах та тканинах при розпаді жирів (цикл карбонових кислот), що підтверджує його належність організму. У крові та лімфі завжди є визначений рівень гліцерину (приблизно 0,5 відсотків).

Концентрація гліцерину у крові змінюється в залежності від кількості та якості жиру, що надійшов з їжею. Пероральне використання гліцерину також змінює його концентрацію у крові та лімфі.

Біологічні мембрани усіх клітин та мікроорганізмів збудовані однаково (Я. Кольман, К.- Г. Рем, 2002г.), а саме - вони мають два шари ліпідних молекул товщиною біля 6нм, в які вмонтовані білки, а в деяких і углеводи.

Співвідношення - ліпіди - білки - углеводи є характерним для клітин або мембран, суттєво змінюється в залежності від типу клітин або мембран.

В основу винаходу поставлено задачу застосування гліцерину медичного формули $\text{HOCH}_2\text{CH}(\text{OH})-\text{CH}_2\text{OH}$ як препарату ліпідного захисту.

Існує народний спосіб лікування туберкульозу борсучим жиром. Цей жир є легко плавким та при його переварюванні у тонкому відділі кишечника концентрація гліцерину у крові та особливо у лімфі різко зростає. Мікробна оболонка в цілому містить ліпіди, таким чином можна зробити висновок, що вона має визначену концентрацію гліцерину. Гліцерин, що надходить до лімфи, вибірково проникає у клітину та урівнює його концентрацію, виміщуючи воду, або змінює водний обмін клітини.

Відомо, що втрата 20% води веде до літального кінця. Спрацьовує ліпідний захист організму. Таким чином виникає саме та вакцинація, після якої входить у силу інший біологічний захист - фагоцитарний імунітет І.І.Мечнікова. Жири крізь гліцерин, що виник, посилюють імунітет. Тому жири несуть не тільки енергетичну функцію, а стають невід'ємною частиною в ланцюзі імунних захисних реакцій організму.

Приклад.

Було проведено застосування гліцерину чистого медичного на 5-ти хворих на туберкульоз коровах. Ефект був позитивним.

Спосіб ліпідного захисту з застосування гліцерину медичного є перспективним в лікуванні інфекційних захворювань - гліцеротерапія.